

Hezbollah: manifest (2009)

Invoering

“Dit politieke document is ook het resultaat van de verantwoordelijkheid voor de opoffering die wij hebben ervaren”, voegde Zijn Eminentie toe.

“In een uitzonderlijke tijd vol transformaties is het niet langer mogelijk om deze veranderingen aan te pakken zonder de speciale positie op te merken die ons verzet heeft bereikt. We zullen deze transformaties aanpakken via twee paden: het eerste is het Verzet dat zijn toevlucht neemt tot militaire en politieke overwinningen en de uitbreiding van het Verzet, terwijl het tweede zich richt op het pad van de Amerikaans-Israëlische overheersing en hegemonie die getuige is van militaire nederlagen die een falen in het beheren van de ontwikkelingen lieten zien.”

"Wat de crisis van het internationale hegemoniesysteem versterkt, zijn de feitelijke ineenstortingen van de financiële markten en de intrede van de Amerikaanse economie in een situatie van falen. Daarom is het mogelijk om te zeggen dat we ons midden in historische transformaties bevinden die de terugtrekking van de Amerikaanse rol als overheersende macht en de ondergang van de zionistische entiteit signaleren."

"De verzetsbewegingen vormen het hart van internationale transformaties en komen naar voren als een strategische factor nadat ze een centrale rol hebben gespeeld bij het bewerkstelligen van die transformaties in onze regio," las Sayyed Nasrallah voor, eraan toevoegend dat het verzet in Libanon het eerste was dat de bezetting bevocht en vanaf het begin al zag dat het uiteindelijk de overwinning zou behalen. "Door zijn lange pad en zijn afgebeelde overwinningen is het project van het verzet gegroeid van een bevrijdingsmacht naar een evenwichts- en confrontatiemacht naar een verdedigings- en afschrikkingsmacht, naast zijn politieke en interne rol als beïnvloedende basis bij het opbouwen van de rechtvaardige en capabele staat. Het verzet in Libanon is geëvolueerd van een Libanese nationale waarde naar een Arabische en islamitische waarde en is vandaag de dag een internationale waarde geworden die over de hele wereld wordt onderwezen."

“Hezbollah onderschat de omvang van de huidige uitdagingen en bedreigingen niet, of de ernst van het confrontatiepad. Hezbollah heeft nu echter duidelijkere keuzes en meer vertrouwen in haar mensen. In deze context definieert Hezbollah de belangrijkste koppen die een politiek en intellectueel raamwerk vormen van haar visie en standpunten ten opzichte van de uitdagingen.”

HOOFDSTUK EEN – DOMINANTIE EN HEGEMONIE

"Na de Tweede Wereldoorlog werden de Verenigde Staten het centrum van polariteit in de wereld, profiterend van prestaties op verschillende niveaus van kennis, waaronder onderwijs, wetenschap en technologie die worden ondersteund door een economisch systeem dat de wereld alleen ziet als markten die zich moeten houden aan de Amerikaanse visie. Het gevaarlijkste aan hun hegemonie is dat ze denken dat ze de wereld bezitten en daarom is de westerse uitbreidingsstrategie een internationale strategie zonder grenzen geworden", aldus het nieuwe manifest van Hezbollah, volgens Sayyed Nasrallah.

“Globalisering bereikte zijn gevaarlijkste aspect toen het overging op een militaire, geleid door degenen die het westerse plan van overheersing volgden en werd weerspiegeld in het Midden-Oosten in Afghanistan, Irak, Palestina en Libanon. Dit complot bereikte zijn hoogtepunt met de

neoconservatieve greep onder het bestuur van George Bush, aangezien hun project werd geëxecuteerd nadat hij was beëdigd. Het was noch vreemd noch verrassend dat waar het neoconservatieve platform zich het meest op richtte, het herbouwen van Amerikaanse capaciteiten was, wat een strategische visie op de Amerikaanse nationale veiligheid weerspiegelde door militaire strategieën te bouwen, niet alleen als afschrikkingskracht, maar ook als actie- en interventiekracht. Na de aanslagen van 11 september vond de regering-Bush dat de gelegenheid geschikt was om de grootst mogelijke invloed uit te oefenen onder de slogan van universele oorlog tegen terrorisme. Het heeft veel pogingen ondernomen die in het begin als succesvol werden beschouwd, gebaseerd op het militariseren van relaties met andere landen en op het hebben van het monopolie op besluitvorming door strategische beslissingen te nemen en snel een einde te maken aan de oorlog in Afghanistan om de maximale hoeveelheid tijd te hebben voor de volgende stap, namelijk het overnemen van Irak en de basis voor het lanceren van het nieuwe Midden-Oostenproject. Bovendien probeerde de regering-Bush een conformiteit te creëren tussen terrorisme en verzet om de legitimiteit van het verzet te ondermijnen en zo oorlogen tegen zijn bewegingen te rechtvaardigen. Daarmee wilde ze het fundamentele recht van landen om hun recht op een waardig en nationaal soeverein leven te verdedigen, ondermijnen.”

“De regering-Bush heeft zichzelf het absolute recht gegeven om vernietigende oorlogen te beginnen die geen onderscheid maken tussen mensen, aangezien de kosten van de Amerikaanse terreuroorlogen de mensheid tot nu toe miljoenen mensen hebben gekost, evenals wereldwijde vernietiging. Kortom, de regering-Bush heeft de Verenigde Staten getransformeerd tot een gevaar dat de hele wereld bedreigt.”

“Terrorisme is een Amerikaans voorwendsel geworden voor hegemonie via vele middelen zoals vervolging, willekeurige detentie, onrechtvaardige processen zoals gezien in Guantanamo en via directe inmenging in de soevereiniteit van andere landen en staten, naast het opleggen van sancties tegen complete naties. De Amerikaanse terreur is de wortel van alle terreur in de wereld.”

“Het falen en de teloorgang van de Amerikaanse strategie betekent niet dat het gemakkelijk zal stoppen met ingrijpen, maar het zal een poging doen om zijn strategische belangen te beschermen. Als de hele wereld inderdaad leed onder de Amerikaanse hegemonie, lijken de Arabische en islamitische landen nog meer te lijden om vele overwegingen met betrekking tot geschiedenis, geografische locatie, beschaving en cultuur. De Arabische en islamitische wereld is altijd onderhevig geweest aan eindeloze wilde en barbaarse oorlogen. De gevaarlijkste stappen werden echter bereikt met de oprichting van de zionistische entiteit. Het centrale doel van de Amerikaanse hegemonie ligt in het domineren van de naties op politiek, economisch, cultureel en in alle aspecten. Om dit doel te bereiken, nam Washington zijn toevlucht tot verschillende algemene beleidsmaatregelen en werkstrategieën, waaronder het bieden van stabiliteitsgaranties aan de zionistische entiteit, het creëren van opruiing en verdeeldheid in de regio, met name sektarische.”

“De Amerikaanse arrogantie heeft onze natie en ons volk geen andere keus gelaten dan de keuze voor verzet, althans voor een beter leven en voor een humanitaire toekomst, een toekomst die wordt geregeerd door relaties van broederschap, solidariteit en diversiteit tegelijkertijd in een wereld van vrede en harmonie.”

HOOFDSTUK TWEE – LIBANON

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE EEN – HET THUISLAND

“Libanon is ons thuisland en het thuisland van onze vaders, voorouders. Het is ook het thuisland van

onze kinderen, kleinkinderen en de komende generaties. Het is het land waaraan we onze meest kostbare offers hebben gebracht voor zijn soevereiniteit en trots, waardigheid en bevrijding,” las Sayyed Nasrallah voor uit de inleiding van het politieke document over Libanon.

“We willen Libanon voor alle Libanezen, en we willen dat het verenigd is. We verwerpen elke vorm van segregatie of federalisme, expliciet of vermomd. We willen dat Libanon soeverein, vrij, onafhankelijk, sterk en capabel is. We willen ook dat het sterk, actief en aanwezig is in de geopolitiek van de regio. We willen ook dat het een belangrijke bijdrage levert aan het maken van het heden en de toekomst.”

“Tot slot moet worden vermeld dat een van de belangrijkste voorwaarden voor de oprichting van een dergelijk thuis is het hebben van een eerlijke staat, een staat die capabel en sterk is, evenals een politiek systeem dat echt de wil van het volk en hun aspiraties voor rechtvaardigheid, vrijheid en veiligheid, stabiliteit en welzijn en waardigheid vertegenwoordigt. Dit is wat alle Libanese mensen willen en waar ze aan werken en wij maken deel uit van hen.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE TWEE – HET VERZET

“Israël vormt een eeuwige bedreiging voor Libanon – de staat en de entiteit – en een reëel gevaar voor het land in termen van zijn historische ambities op het gebied van land en water, met name omdat Libanon wordt beschouwd als een model van coëxistentie in een unieke formule die in tegenspraak is met het idee van de racistische staat die zich uitdrukt in de zionistische entiteit. Bovendien verplichtte de aanwezigheid van Libanon aan de grenzen van bezet Palestina het land om nationale en pan-Arabische verantwoordelijkheden te dragen.”

“De Israëliische dreiging voor dit land begon sinds de vestiging van de zionistische entiteit in het land Palestina, een entiteit die niet aarzelde om zijn ambities te onthullen om delen van Libanon te bezetten en zijn rijkdommen, met name zijn water, in beslag te nemen. Daarom probeerde het deze ambities geleidelijk te verwezenlijken. Deze entiteit begon zijn agressie tegen Libanon sinds 1948 vanaf de grens tot in de diepte van het land, van het Hula-bloedbad in 1949 tot de agressie op de internationale luchthaven van Beiroet in 1968, inclusief lange jaren van aanvallen op grensgebieden, hun land, bevolking en rijkdom, als een voorbode om direct land in beslag te nemen door middel van herhaalde invasies, wat leidde tot de invasie van maart 1978 en de bezetting van het grensgebied, waardoor zijn bevolking op alle niveaus onderworpen werd aan zijn gezag, als een voorbode om het hele land te onderwerpen in de invasie van 1982.”

“Dit alles vond plaats met de volledige steun van de Verenigde Staten en onwetendheid tot het niveau van medeplichtigheid van de zogenaamde internationale gemeenschap en haar instellingen te midden van een verdachte Arabische officiële stilte en de afwezigheid van de Libanese autoriteit op dat moment, waardoor het land en de bevolking onderworpen aan de Israëliische bezetting werden achtergelaten zonder hun verantwoordelijkheden en nationale plichten op zich te nemen.”

“Onder deze grote nationale tragedie hadden Libanezen die loyaal zijn aan hun vaderland geen andere keuze dan hun recht te gebruiken en hun nationale plicht en morele en religieuze plicht te vervullen ter verdediging van hun land. Hun keuze was dus: de lancering van een gewapend volksverzet om het zionistische gevaar en de permanente agressie het hoofd te bieden.”

“In zulke moeilijke omstandigheden begon het proces van het herstellen van de natie door middel van gewapend verzet, wat de weg vrijmaakte voor de bevrijding van het land en de politieke beslissing uit de handen van de Israëliische bezetting als een voorbode van het herstel van de staat en

de opbouw van haar constitutionele instellingen. Het verzet heeft al deze dimensies samen bekroond door de bevrijding in 2000 en de historische overwinning in juli 2006 te bereiken, en de hele wereld een ware ervaring te bieden in het verdedigen van het vaderland, een ervaring die veranderde in een school waar naties en staten baat bij hebben om hun grondgebied te verdedigen, hun onafhankelijkheid te beschermen en hun soevereiniteit te behouden.”

“Deze nationale prestatie werd werkelijkheid dankzij de steun van een loyale natie en een nationaal leger, waardoor de doelen van de vijand werden gefrustreerd en hem een historische nederlaag werd toegebracht, waardoor het Verzet samen met zijn strijders en martelaren en met heel Libanon via zijn natie en leger de grote overwinning kon vieren die de weg vrijmaakte voor een nieuwe fase in de regio met als titel: de cruciale rol en functie van het verzet om de vijand af te schrikken en de bescherming van de onafhankelijkheid en soevereiniteit van het land te waarborgen en zijn volk te verdedigen en de bevrijding van de rest van het bezette gebied te voltooien.”

“De rol van het verzet is een nationale noodzaak zolang de Israëlische dreigingen en ambities voortduren. Daarom, en bij gebrek aan strategisch evenwicht tussen de staat en de vijand, verplicht de Israëlische dreiging Libanon om een defensieve strategie te onderschrijven die afhankelijk is van een volksverzet dat deelneemt aan de verdediging van het land en een leger dat de veiligheid van het land waarborgt, in een complementariteitsproces dat succesvol bleek in de vorige fase.”

“Deze formule, ontwikkeld vanuit de defensieve strategie, vormt een beschermingskoepel voor Libanon, vooral na het mislukken van andere speculaties over de koepels, of ze nu internationaal of Arabisch waren, of onderhandelen met de vijand. De aanname van het pad van het verzet in Libanon heeft zijn rol vervuld in het bevrijden van het land, het herstellen van de staatsinstellingen en het beschermen van de soevereiniteit. Daarna zijn Libanezen bezorgd over het beschermen en behouden van dit formaat omdat het Israëlische gevaar Libanon in al zijn componenten bedreigt, wat de breedste Libanese deelname vereist bij het op zich nemen van verantwoordelijkheden voor de verdediging.”

“Ten slotte verplicht het succes van de ervaring van het Verzet in de strijd tegen de vijand en het mislukken van alle complotten en plannen om verzetsbewegingen te vernietigen, te belegeren of zelfs te ontwapenen, samen met de voortzetting van de Israëlische dreiging in Libanon, het Verzet om zijn best te doen om zijn capaciteiten te versterken en zijn krachten te consolideren om zijn nationale verantwoordelijkheden op zich te nemen en te bevrijden wat nog onder de Israëlische bezetting valt, zoals de Shebaa-boerderijen, de Kfarshouba-oefeningen en de Libanese stad Ghajar, en om de gevangenen, vermiste personen en de lichamen van martelaren te bevrijden.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE DRIE – STAAT EN POLITIEK SYSTEEM

“Het grootste probleem in het Libanese politieke systeem, dat hervorming, ontwikkeling en voortdurende vernieuwing ervan verhindert, is politiek sektarisme,” stelt het manifest van Hezbollah duidelijk.

“Het feit dat het Libanese politieke systeem op een sektarische basis is gevestigd, vormt op zichzelf een sterke beperking voor het bereiken van echte democratie, waarbij een gekozen meerderheid kan regeren en een gekozen minderheid zich kan verzetten, waardoor de deur wordt geopend voor een goede machtscirculatie tussen de loyaliteit en de oppositie of de verschillende politieke coalities. Het afschaffen van sektarisme is dus een basisvoorwaarde voor de implementatie van de meerderheid-minderheidsregel.”

“Toch, en totdat de Libanezen via hun nationale dialoog deze historische en gevoelige prestatie hebben kunnen bereiken, namelijk de afschaffing van politiek sektarisme, en aangezien het politieke systeem in Libanon is gebaseerd op sektarische fundamentele basis, zal de consensuele democratie de fundamentele basis blijven voor het bestuur in Libanon, omdat het de feitelijke belichaming is van de geest van de grondwet en de essentie van het Handvest van de coëxistentie.”

“Vanaf hier wacht elke benadering van de nationale kwesties volgens de vergelijking van de meerderheid en de minderheid op het bereiken van de historische en sociale voorwaarden voor de uitoefening van effectieve democratie waarin de burger een waarde op zichzelf wordt. Ondertussen vereist de Libanese wil om samen te leven in waardigheid en gelijke rechten en plichten een constructieve samenwerking om het principe van echt partnerschap te consolideren, wat de meest geschikte formule vormt om de volledige diversiteit en stabiliteit te beschermen na een tijdperk van instabiliteit veroorzaakt door de verschillende beleidsmaatregelen gebaseerd op de neiging tot monopolie, annulering en uitsluiting.”

“De consensuele democratie vormt een geschikte politieke formule om een waar partnerschap te garanderen en draagt bij aan het openen van de deuren voor iedereen om de fase van het opbouwen van de geruststellende staat te betreden.”

“Onze visie voor de staat die we samen in Libanon moeten opbouwen, wordt vertegenwoordigd door de staat die de openbare vrijheden bewaart, de staat die streeft naar nationale eenheid, de staat die haar land, volk en soevereiniteit beschermt, de staat die een nationaal, sterk en voorbereid leger heeft, de staat die is gestructureerd op basis van moderne, effectieve en coöperatieve instellingen, de staat die zich inzet voor de toepassing van wetten op al haar burgers zonder onderscheid, de staat die een correcte en juiste parlementaire vertegenwoordiging garandeert op basis van een moderne kieswet die de kiezers in staat stelt hun vertegenwoordiger te kiezen zonder druk, de staat die afhankelijk is van gekwalificeerde mensen, ongeacht hun religieuze overtuigingen, en die mechanismen definieert om corruptie in het bestuur te bestrijden, de staat die geniet van een onafhankelijke en niet-gepolitiseerde rechterlijke macht, de staat die haar economie voornamelijk instelt op basis van de producerende sectoren en werkt aan de consolidatie ervan, met name de landbouw en de industrie, de staat die het principe van evenwichtige ontwikkeling tussen alle regio's toepast, de staat die zorgt voor haar volk en werkt om hen passende diensten te verlenen, de staat die zorgt voor de jeugdgeneratie en jongeren helpt hun energieën te ontwikkelen en talenten, de staat die werkt aan het consolideren van de rol van vrouwen op alle niveaus, de staat die zorgt voor onderwijs en werkt aan het versterken van de officiële scholen en universiteiten naast het toepassen van het principe van verplicht onderwijs, de staat die een gedecentraliseerd systeem aanneemt, de staat die hard werkt om emigratie te stoppen en de staat die haar mensen over de hele wereld bewaakt en hen beschermt en profiteert van hun posities om de nationale doelen te dienen.”

“De oprichting van een staat gebaseerd op deze specificaties en vereisten is een doel voor ons, net zoals het het doel is van elke eerlijke en oprechte Libanees. In Hezbollah zullen we alle mogelijke inspanningen leveren, in samenwerking met de populaire en politieke krachten, om dit nobele nationale doel te bereiken.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE VIER – LIBANES-PALESTIJNSE BANDEN

“Een van de tragische gevolgen van de opkomst van de zionistische entiteit op het land van Palestina en de verdrijving van haar inwoners is het probleem van Palestijnse vluchtelingen die naar Libanon

verhuisden om tijdelijk in het land te wonen als gasten van hun Libanese landgenoten, totdat ze terugkeerden naar hun huizen vanwaar ze werden verdreven.”

“De oorspronkelijke en directe reden voor het lijden van de Libanezen en Palestijnen was eigenlijk de Israëlische bezetting van Palestina en alle daaruit voortvloeiende tragedies en calamiteiten in de regio. Bovendien beperkte het lijden van de Palestijnse vluchtelingen in Libanon zich niet tot de pijn van gedwongen migratie, maar ook tot de Israëlische bloedbaden en wreedheden, naast wat er gebeurde in het kamp Nabatiyeh dat volledig is verwoest. Palestijnse vluchtelingen worden ook beroofd van alle burger- en sociale rechten, aangezien de Libanese regeringen hun verantwoordelijkheden jegens hen niet hebben genomen.”

“De Libanese autoriteiten worden tegenwoordig opgeroepen om hun verantwoordelijkheden te nemen en daarom de Libanees-Palestijnse relaties op te bouwen onder juiste, solide en wettelijke grondslagen die de rechtvaardigheid, rechten en wederzijdse belangenbalansen voor beide naties respecteren. Het is van groot belang dat de Libanees-Palestijnse relatie wordt beheerst door grillen en stemmingen, evenals politieke berekeningen en interne interacties en internationale interventies.”

“Wij geloven dat het slagen van deze missie een directe Libanees-Palestijnse dialoog vereist, een toestemming voor Palestijnen in Libanon om overeen te komen over een uniforme referentie die hen vertegenwoordigt, het bieden van Palestijnse vluchtelingen hun sociale en burgerrechten, het zich committeren aan het Recht op Terugkeer en het afwijzen van nederzettingen.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE VIJF – LIBANON EN ARABISCHE BANDEN

“Libanon zet zich in voor de rechtvaardige en eerlijke Arabische zaak, met bovenaan de Palestijnse zaak en het conflict met de Israëlische vijand. Sterker nog, er is absoluut behoefte aan gezamenlijke inspanningen om de conflicten die door de Arabische gelederen lopen, te overwinnen.”

“De tegenstrijdigheid van strategieën en het verschil in allianties rechtvaardigen, ondanks hun ernst en intensiteit, niet het beleid van het richten op of deelnemen aan externe projecten, gebaseerd op de toenemende onenigheid en het aanwakkeren van sektarisme, wat leidt tot de uitputting van de natie en daarom de zionistische vijand dient bij de uitvoering van de doelstellingen van Amerika.”

“De keuze voor het verzet vormt opnieuw een centrale behoefte en een objectieve factor in het versterken van de Arabische houding en het verzwakken van de vijand. In deze context heeft Syrië een onderscheidende houding laten zien en de verzetsbewegingen in de regio gesteund, en stond naast ons in de moeilijkste omstandigheden, en probeerde Arabische inspanningen te verenigen om de belangen van de regio en uitdagingen veilig te stellen.”

“Daarom benadrukken we de noodzaak om vast te houden aan de onderscheiden relaties tussen Libanon en Syrië als een politieke en veiligheids- en economische behoefte, gedicteerd door de twee landen en twee volkeren en de imperatieven van geopolitiek en de vereisten voor Libanese stabiliteit en gemeenschappelijke uitdagingen. We roepen ook op tot een einde aan alle negatieve sentimenten die de bilaterale relaties de afgelopen jaren hebben ontsierd en dringen erop aan dat deze relaties zo snel mogelijk terugkeren naar hun normale status.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE ZES – LIBANON EN ISLAMITISCHE BETREKKINGEN

“De Arabische en islamitische wereld staat voor uitdagingen die niet onderschat mogen worden. De sektarisch gefabriceerde conflicten, met name tussen soennieten en sjiïeten, vormen een bedreiging

voor de cohesie van onze samenlevingen. Daarom lijken de sektarische diversiteiten, in plaats van een bron van welvaart, te worden uitgebuit als factoren van verdeeldheid en opruiing. De situatie die voortvloeit uit dit slechte gebruik lijkt het resultaat te zijn van de kruising van westerse opzettelijke beleidsmaatregelen, met name de VS.”

“Hezbollah benadrukt de noodzaak om samen te werken met islamitische staten op verschillende niveaus om sterker te worden in het confronteren van hegemonieschema's. Dergelijke samenwerking dient ook om de culturele invasie van de gemeenschap en de media het hoofd te bieden, en moedigt de islamitische staten aan om te profiteren van haar middelen in de uitwisseling van de verschillende voordelen tussen deze landen.”

“In deze context beschouwt Hezbollah Iran als een centrale staat in de moslimwereld, aangezien het de staat is die door haar revolutie het regime van de sjah en haar Amerikaans-Israëlische projecten liet vallen, en het is ook de staat die de verzetsbewegingen in onze regio steunde, en met moed en vastberadenheid aan de zijde van de Arabische en islamitische zaak stond, en met name de Palestijnse.”

HOOFDSTUK TWEE, SECTIE ZEVEN – LIBANON EN INTERNATIONALE BETREKKINGEN

“Hezbollah is van mening dat de unilaterale hegemonie in de wereld het internationale evenwicht en de stabiliteit, evenals de internationale vrede en veiligheid, omverwerpt. De onbeperkte Amerikaanse steun aan Israël en de dekmantel voor de Israëlische bezetting van Arabische landen die geannexeerd zijn door de Amerikaanse overheersing van internationale instellingen en de Amerikaanse bemoeienis met de zaken van verschillende staten en de aanname van het principe van circulerende oorlogen, plaatst de Amerikaanse regering in de positie van de agressor en houdt haar verantwoordelijk voor het veroorzaken van chaos in het internationale politieke systeem.”

“De onbeperkte steun van de Amerikaanse regering aan Israël ... plaatst de Amerikaanse regering in de positie van vijand van onze natie en onze volkeren.”

HOOFDSTUK DRIE – PALESTINA EN COMPROMISONDERHANDELINGEN

“De geschiedenis van het Arabisch-Israëlisch conflict bewijst dat gewapende strijd en militair verzet de beste manier is om de bezetting te beëindigen. De onderhandelingsmethode heeft bewezen dat de zionistische entiteit steeds opschepperiger en strijdlustiger wordt, en dat het niet van plan is om een akkoord te bereiken. Het verzet is erin geslaagd om een enorme overwinning te behalen op de zionistische entiteit, het vaderland te beschermen en de rest van zijn land te bevrijden. Deze functie is een blijvende noodzaak voor de expansionistische dreigingen en ambities van Israël, evenals het ontbreken van een sterke regering in Libanon. De aanhoudende Israëlische dreiging dwingt het verzet om zijn capaciteit te blijven vergroten ... om zijn rol te vervullen bij het bevrijden van bezet gebied.”

“Wij verwerpen categorisch elk compromis met Israël of het erkennen van de legitimiteit ervan,” concludeerde zijn eminentie. “Dit standpunt is definitief, zelfs als iedereen Israël erkent.”

<https://www.cidi.nl/dossier/hezbollah-manifest-2009-engelse-vertaling/>